

Riksdagens revisorers förslag om uppehållstillstånd för asylsökande

---

Sammanfattning

Utskottet behandlar i detta betänkande Riksdagens revisorers förslag 2001/02:RR16 angående uppehållstillstånd för asylsökande jämte en motion väckt med anledning av förslaget.

Riksdagens revisorer har granskat tidsåtgången i asylprocessen och därmed sammanhängande frågor. Granskningen har omfattat den administrativa hanteringen av ärenden om uppehållstillstånd för asylsökande och syftat till att beskriva och förklara asylprocessen, att mäta tidsåtgången i denna process samt att söka förstå orsakerna till fördröjningar av handläggningen och finna möjliga åtgärder som kan förbättra situationen. Resultatet av granskningen presenteras i rapporten Uppehållstillstånd för asylsökande – tidsåtgång, kostnader, reformarbete. Revisorerna lämnar förslag rörande tidsåtgång, resursfrågor, anslagsstruktur och en årlig rapport om asylfrågorna.

Utskottet föreslår att riksdagen gör ett tillkännagivande till regeringen om ett förbättrat underlag för bedömning av behovet av och utnyttjandet av resurser för asylprocessen. Utskottet tillstyrker därmed delvis Riksdagens revisorers förslag. Motionen får anses i viss mån tillgodosedd och avstyrks.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Utskottets överväganden	4
Riksdagens revisorers förslag.....	4
Revisorererna.....	4
Motion	6
Utskottets ställningstagande	6
Bilaga: Förteckning över behandlade förslag.....	12
Förslaget.....	12
Följdmotion	12

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Riksdagens revisorers förslag

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad utskottet anfört om ett förbättrat underlag för bedömning av behovet av och utnyttjandet av resurser för asylprocessen. Därmed bifaller riksdagen delvis Riksdagens revisorers förslag och avslår motion 2001/02:Sf23.

Stockholm den 18 april 2002

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Berit Andnor

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Berit Andnor (s), Maud Björnemalm (s), Rose-Marie Frebran (kd), Gustaf von Essen (m), Göran Lindblad (m), Lennart Klockare (s), Ronny Olander (s), Sven-Erik Sjöstrand (v), Kerstin-Maria Stalin (mp), Birgitta Carlsson (c), Mona Berglund Nilsson (s), Margareta Cederfelt (m), Göte Wahlström (s), Björn Leivik (m), Kalle Larsson (v) och Désirée Pethrus Engström (kd).

Utskottets överväganden

Riksdagens revisorers förslag

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör göra ett tillkännagivande till regeringen om ett förbättrat underlag för bedömning av behovet av och utnyttjandet av resurser för asylprocessen. Därmed bifalles delvis revisorernas förslag. Motionen är i viss mån tillgodosedd och bör avslås.

Revisorerna

Den granskning som ligger till grund för revisorernas förslag har redovisats i rapporten Upphållstillstånd för asylsökande – tidsåtgång, kostnader, reformarbete (rapport 2001/02:6). Rapporten, som publicerats i oktober 2001, innehåller bl.a. en systematisk beskrivning av asylprocessen, en statistisk analys av tidsåtgången i asylprocessen och ett antal fallstudier. Rapporten har remissbehandlats. Syftet med granskningen har varit att beskriva och förklara asylprocessen, att mäta tidsåtgången i denna process samt att försöka förstå orsakerna till fördröjningar av handläggningen och finna möjliga åtgärder som kan förbättra situationen.

Revisorerna har i granskningen funnit att tidsåtgången i asylprocessen fortfarande är långt från målet på sex månaders handläggningstid i både första och andra instans. Faktorer som har påverkat utvecklingen är enligt revisorerna bl.a. att antalet asylsökande ökat kraftigt liksom svårighetsgraden i ärendena, att resurstillskotten har varit mindre än ökningen av antalet asylsökande och att förändringar i det internationella regelverket har komplicerat handläggningen. Emellertid har omorganisationer och utvecklingsarbete inom Migrationsverket enligt revisorerna verkat för ökad effektivitet i handläggningen. Den ökade produktiviteten har dock inte varit tillräcklig för att uppväga både de ökade svårigheterna och en förkortning av handläggningstiderna.

Inledningsvis påpekar revisorerna att regeringen bör försöka lösa frågan om handläggningstiderna i asylprocessen på ett mera aktivt sätt än hittills. Bland annat anser revisorerna att systemet med ny ansökan i utlänningsärenden, där antalet möjliga nya ansökningar inte är begränsat, i sig medför en tendens till utdragna förlopp. Revisorerna utgår från att denna fråga uppmärksammas av regeringen i det nu pågående beredningsarbetet rörande ny instans- och processordning i utlänningsärenden. När det gäller tidsåtgången vid verkställandet av avvisningsbeslut anser revisorerna att snabbare verkställighet i vissa fall är en förutsättning för att asylprocessen skall kunna avslutas

inom rimlig tid. Revisorerna anser att det finns möjligheter att förenkla och förbättra nuvarande handläggningsrutiner. Därutöver menar revisorerna att lagstiftningen kan behöva ses över, bl.a. när det gäller reglerna för asylsökande som inte kan återvända hem på grund av att hemlandet inte tar emot sina egna medborgare.

Revisorerna anför att inom det migrationspolitiska området är kortsiktigheten i resurstilldelningen det största problemet. Begränsningar i anslagstilldelningen till asylprövning får kostnadsdrivande effekter på flera andra anslag under flera år framåt. Revisorerna anser att anslagskonstruktion, anslagstilldelning och statsmakternas kontroll bör stödja ett långsiktigt och effektivt resursutnyttjande i statsförvaltningen. Revisorerna är kritiska till att begreppen förvaltningsanslag och sakanslag används på ett missvisande sätt och anser att begreppet förvaltningsanslag bör renodlas till att avse administrativa uppgifter. Asylprövning kan inte sägas utgöra ”administration” och borde därför enligt revisorerna inte finansieras över förvaltningsanslaget. Revisorerna rekommenderar i stället att ett nytt sakanslag för asylprövning införs för Migrationsverket. Detta sakanslag skall användas uteslutande för de s.k. asylenheterna och medelstilldelningen utökas så att en nödvändig förstärkning av asylenheternas verksamhet kan äga rum. Förslaget, som syftar till att nedbringa handläggningstiderna för asylärenden och därmed den tid de asylsökande tillbringar i mottagningssystemet, skulle möjliggöra så god kontroll att en tillräcklig ökning av anslaget kan bli möjlig. Minskar antalet ej avgjorda asylärenden kan anslaget åter minskas. Revisorerna anser att verksamhetens omfattning genom särredovisning kan styras i bägge riktningarna. Ett nytt sakanslag till asylprövning kan även enligt revisorerna öka riksdagens möjligheter att följa utgiftsutvecklingen inom migrationsområdet. Revisorerna anför att en formell invändning mot förslaget är att den innebär en återgång till ett äldre system med ett större inslag av öronmärkta anslag. Revisorerna anser dock att en sådan återgång i detta fall är befogad.

Revisorerna anser att en samlad årlig rapport om asylfrågorna från Migrationsverket är av mycket stor betydelse, både för asylfrågornas behandling i Regeringskansliet och för riksdagens möjligheter att följa och bedöma dessa frågor. Regeringens rapportering till riksdagen är enligt revisorerna beroende av det underlag som tillhandahålls av Migrationsverket, varför verket har ett mycket stort ansvar för att genomföra, förklara och presentera kvalificerade analyser på sitt verksamhetsområde. Antalet asylsökande per årgång bör redovisas, liksom tidsåtgången i olika delar av asylprocessen per årgång asylsökande med fördelning på kvartiler. En analys av orsakerna till fördröjningar och en redovisning av arbetet för effektivisering av handläggningen är också angelägen. Arbetet med kvalitetsutveckling av asylutredningarna bör också enligt revisorerna beskrivas i detta sammanhang. Revisorerna anser att regeringen bör begära en årlig rapport från Migrationsverket med en samlad analys fem år bakåt i tiden av frågor rörande asylprocessen och att regeringen för riksdagen bör redovisa en fördjupad analys av asylfrågorna i samband med sin årliga resultatskrivelse till riksdagen för det aktuella utgiftsområdet.

Motion

I motion Sf23 av Per Bill m.fl. (m) anförs att en lång väntetid är till men för den enskilde och försvårar inträdet i det svenska samhället. Målet om sex månaders handläggningstid har inte uppnåtts. Enligt motionärerna har de långa handläggningstiderna orsakats av att antalet asylsökande har ökat kraftigt samt att resurstilldelningen till Migrationsverket har varit otillräcklig och verksamheten därmed underfinansierad. Även dagens regler för anslagsanvändning är enligt motionärerna en anledning till de långa handläggningstiderna. Motionärerna anser att det krävs ökad flexibilitet för Migrationsverket och en mindre byråkratisk syn på anslagsanvändningen men att man inte nu bör låsa sig för en specifik modell. Det krävs enligt motionärerna mer resurser till Migrationsverket och det bör finnas en hög beredskap att skjuta till mer pengar vid behov.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser positivt på den genomgång som Riksdagens revisorer gjort av hanteringen av asylärendena i syfte att beskriva och förklara asylprocessen, att mäta tidsåtgången i denna process samt att söka förstå orsakerna till fördröjningar av handläggningen och finna möjliga åtgärder som kan förbättra situationen och förkorta handläggningstiderna. Revisorerna lämnar förslag på vissa områden, bl.a. gällande tidsåtgången, resursfrågor, anslagsstruktur och en årlig rapport om asylfrågorna.

Långa handläggningstider i utlänningsärenden har länge varit ett problem, och utskottet har därför i samband med budgetbehandlingen hösten 2000 (bet. 2000/01:SfU2) särskilt granskat utvecklingen av handläggningstiderna inom såväl Migrationsverket som Utlänningsnämnden. Vad gäller asylärenden kunde utskottet konstatera att handläggningstiderna hos båda myndigheterna i många fall låg över de mål som angivits i regleringsbrev. Med utgångspunkt i Migrationsverkets bedömning av bl.a. antalet asylsökande nödgades utskottet konstatera att handläggningstiderna för, i första hand, asylärenden skulle komma att öka ytterligare, men även att andra ärendegrupper kunde bli drabbade med längre väntetider som följd. I betänkandet angavs emellertid att Migrationsverket och Utlänningsnämnden föreslogs få en förstärkning av anslagen för att upprätthålla målen vad gäller handläggningstiderna. Därtill angavs att det förväntade antalet asylsökande dock var osäkert och att olika händelser, i första hand i omvärlden men även i Sverige t.ex. i form av praxisbeslut, kraftigt kan påverka antalet ansökningar. Särskilt vid ett ökat antal ansökningar måste frågan om tilläggsbudget aktualiseras, vilket emellanåt också sker. Även i den då aktuella budgetpropositionen föreslogs ytterligare medel på tilläggsbudget i syfte att bl.a. förkorta handläggningstiderna.

Utskottet ansåg emellertid att det fanns anledning att analysera huruvida de medel som anvisas för migrationspolitiken används rationellt. Långa handläggningstider blir särskilt kostsamma i asylärenden, inte bara på grund av att de sökande under tiden vistas i Migrationsverkets mottagningsystem, utan

också på grund av den psykiska press som sökandena under tiden tvingas leva under. Även personalen vid Migrationsverket påverkas av detta och den stress som det för med sig. Vad gäller de direkta utgifterna som lång handläggningstid medför nämndes att för varje dag som tiden för boende i anläggning eller s.k. eget boende kan förkortas görs en besparing på medlen inom anslaget 12:2 Mottagande av asylsökande med 200 kr, vilket var den beräknade dygnsmedelkostnaden år 2001 för personer i mottagningssystemet. Med utgångspunkt från att i genomsnitt 6 000 asylsökande väntar på beslut skulle detta medföra en besparing på nämnda anslag, senast följande år, med 1,2 miljoner kronor för varje dags förkortning. Migrationsverket hade uppgivit att om anslagskonstruktionen så medgav skulle resurser, främst i form av personal, från mottagningssystemet kunna användas vid ökad inströmning av asylsökande varvid kostnaderna för mottagandet då skulle kunna minska, även om besparingen uppkommer med någon tidsförskjutning.

Utskottet ansåg att det borde vidtas åtgärder för att få till stånd ett bättre utnyttjande av de medel som anvisas för migrationspolitiken. I en verksamhet som kan fluktuera snabbt och där det är av stor vikt med tidiga insatser måste den ansvariga myndigheten kunna utnyttja de samlade resurserna på bästa möjliga sätt. Utskottet ansåg att regeringen i samband med den ekonomiska vårpropositionen 2001 borde redovisa ett sätt att möjliggöra ett flexiblere utnyttjande av anslagen på migrationsområdet, då i första hand anslagen 12:1 och 12:2. Detta gav riksdagen som sin mening regeringen till känna.

I vårpropositionen 2001 (prop. 2000/01:100 s. 122) redovisade regeringen att flexibilitet i första hand finns inom anslagen genom möjligheten att utnyttja anslagskredit respektive anslagssparande samt att regeringen två gånger per år i tillägsbudgeten kan föreslå omprövningar. För det andra är det en viktig princip att förvaltningsanslag och sakanslag skall hållas åtskilda. Syftet med detta är att underlätta styrningen av förvaltningen och att anslagets ändamål skall vara tydliga för såväl riksdag som regering. Regeringen angav vidare att anslagsstrukturen inom migrationsområdet är konstruerad så att myndigheternas förvaltningsutgifter och övriga utgifter hålls isär. Regeringen ansåg att det då inte fanns behov av att lägga fram förslag till särskilda åtgärder med anledning av utskottets nämnda initiativ.

I sitt yttrande till finansutskottet över vårpropositionen (yttr. 2000/01:SfU5y) konstaterade utskottet att, eftersom ett flexiblere utnyttjande av medlen för området rymdes inom den föreslagna utgiftsramen, de närmare villkoren för anslagen 12:1 och 12:2 skulle bli aktuella först i samband med budgeten för 2002. Utskottet underströk dock att prioriteringar inom andra områden också kan få betydelse för detta utgiftsområde.

I samband med behandlingen av budgeten för 2002 angavs i betänkande 2001/02:SfU2 att Migrationsverkets förvaltningsanslag skulle ökas med ca 50 miljoner kronor från år 2002, något som utskottet välkomnade. Utskottet uttalade att Migrationsverket genom denna längre planeringsram fick bättre förutsättningar att korta handläggningstiderna och därigenom påverka även kostnaderna i mottagandesystemet. Utskottet ansåg emellertid, mot bakgrund

av det markant ökade antalet öppna ärenden och det ökade antalet asylsökande, att ett eventuellt behov av ytterligare medel genom tilläggsbudget borde övervägas redan under våren för att på så sätt underlätta Migrationsverkets planeringsmöjligheter. Utskottet såg även positivt på ökningen av Utlänningsnämndens anslag med 5 miljoner kronor och noterade att nämnden under de senaste åren kunnat minska balansen av äldre ärenden. Därutöver uppmärksammade utskottet bl.a. tidsåtgången för verkställighetsärenden som överlämnats till polisen. Utskottet ansåg det emellertid svårt att dra några slutsatser av de inhämtade uppgifterna om verkställighet.

Utskottet har i betänkande 2001/02:SfU2 även uttalat att handläggningen av asylärenden under en lång följd av år har kritiserats ur rättssäkerhetssynpunkt, inte bara för att handläggningstiderna varit långa, utan även för att insynen i processen från såväl parter som allmänhet varit dålig. Utskottet ansåg det mycket angeläget att förbättringar i asylprocessen snarast genomförs. Utskottet föreslog ett tillkännagivande om att regeringen snarast bör återkomma till riksdagen med ett förslag till en ny instans- och processordning i utlänningsärenden, vilket också blev riksdagens beslut. Utskottet har informerats om att regeringen avser att förelägga riksdagen propositionen om en ny instans- och processordning under hösten 2002.

Utskottet noterar att regeringen i tilläggsbudget för 2002 för utgiftsområde 8 föreslår att bl.a. anslagen 12:1 Migrationsverket, 12:2 Mottagande av asylsökande respektive 12:5 Utlänningsnämnden ökas med 60 miljoner, 560 miljoner respektive 20 miljoner kronor. Regeringen anför att enligt aktuella prognoser kommer antalet asylsökande att överstiga tidigare gjorda bedömningar främst på grund av Sveriges operativa inträde i Schengensamarbetet, men också på grund av andra faktorer som ligger utanför Schengensamarbetet (prop. 2001/02:100).

Utskottet vill framhålla att antalet asylsökande i högsta grad beror på omvärldsfaktorer, dvs. händelser i andra länder som medför att människor behöver söka skydd i vårt land. Detta medför i sin tur att antalet asylsökande snabbt kan förändras. Förändringar i omvärlden kan också medföra förändringar avseende från vilka länder de nya asylsökandena kommer och de skäl för skydd som åberopas. Omvärldsfaktorer kommer således i hög grad att avgöra behovet av resurser för att ta emot de asylsökande och behandla deras asylansökningar. Utskottet vill härvid understryka att även vid en kraftig ökning av antalet asylsökande är det viktigt att de alla får ett bra och värdigt mottagande och att deras ärenden behandlas med högt ställda krav på rättssäkerhet.

Av det anförda framgår att det är viktigt men också mycket svårt att göra prognoser över utvecklingen av i första hand antalet asylsökande. De analyser som behöver göras för att på bästa sätt anpassa anvisade medel till den fortsatta verksamheten måste så långt som möjligt även avse en värdering av omvärldsfaktorer. Även om prognoserna förbättras kommer Migrationsverket dock även fortsättningsvis att löpande behöva redovisa den aktuella arbetssituationen samt nya prognoser för regeringen. Revisorernas förslag avser bl.a.

att Migrationsverket årligen skall redovisa detaljerade uppgifter för de senaste fem åren. Sådana uppgifter torde enligt utskottets mening vara av större intresse när det gäller att följa upp och utvärdera verksamheten än när det gäller att göra bedömningar för framtiden.

Utskottet anser i likhet med revisorerna att det är nödvändigt att anlägga ett flerårigt synsätt på resursfördelningen till migrationspolitiken. Inte minst i asylprövningen, där det måste ställas höga krav på personalens kompetens, finns det gränser för hur mycket verksamheten med kort varsel kan utökas.

När det gäller revisorernas förslag om ett nytt sakanslag för just asylprövning är utskottet inte övertygat om att det är rätt väg. En renodling av Migrationsverkets förvaltningsanslag till att avse administration borde medföra att all ärendeprovning bryts ut till separata anslag. Hur detta skulle medföra en ökad flexibilitet är svårt att se. Möjligheterna för riksdag och regering att granska effektiviteten i resursutnyttjandet skall inte behöva vara sämre om ett anslag avser såväl sedvanlig administration som ärendehandläggning. Utskottet noterar att även motionärerna i motion Sf23 anser att man inte nu bör låsa sig för en specifik modell. Utskottet vill tillägga att det inom statsförvaltningen också pågår ett förändringsarbete när det gäller ekonomisk styrning. Det s.k. VESTA-projektet, som syftar till att skapa förutsättningar för en effektivare styrning av den statliga verksamheten, har lämnat en rad förslag rörande budgetering, redovisning och anslagskonstruktion.

Utskottet delar revisorernas bedömning att såväl regering som riksdag måste kunna kontrollera att statsförvaltningen hanterar anslagna medel på ett effektivt sätt. Utskottet anser emellertid att det får ankomma på regeringen att i dialog med Migrationsverket avgöra vilket underlag som Migrationsverket bör ta fram. När det gäller det underlag riksdagen behöver för att ta ställning till kommande resursbehov men även för att följa upp och utvärdera redan fattade beslut kan anföras följande.

Information om Migrationsverkets och Utlänningsnämndens hantering av asylärenden lämnas i dag i budgetpropositionen och den skrivelse om asyl- och migrationspolitiken som regeringen årligen i anslutning till budgetpropositionen lämnar till riksdagen. Riksdagen kan även få information om mål- och resultatuppfyllelsen genom bl.a. Migrationsverkets och Utlänningsnämndens årsredovisningar och budgetunderlag samt Migrationsverkets kvartalsrapporter.

Riksdagen har beslutat att regeringen årligen skall lämna en resultatskrivelse för varje utgiftsområde till riksdagen i syfte att förbättra riksdagens möjligheter att arbeta med uppföljning och utvärdering i budgetsammanhang (bet. 2000/01:KU23, rskr. 2001/01:273–276). Skrivelserna behöver inte innehålla en heltäckande redovisning av utgiftsområdet utan det kan vara fråga om en fördjupad redovisning och analys av vissa av verksamheterna inom utgiftsområdet. I skrivelserna bör resultaten för olika verksamheter under de senaste åren redovisas och ställas i relation till målen för verksamheterna och till förbrukade resurser. Revisorerna anser att regeringen bör redovisa en fördjupad analys av asylfrågorna i samband med sin årliga resultatskrivelse

till riksdagen för det aktuella utgiftsområdet. Utskottet anser att det vore mycket värdefullt med en sådan redovisning men att det i första hand får ankomma på regeringen att bedöma om en sådan fördjupad analys bör ske årligen. Den information som behövs för att ta ställning till budgeten måste regeringen naturligtvis redovisa för riksdagen senast i samband med budgetpropositionen. Skulle det därutöver bli fråga om en årlig redovisning kan en sådan enligt utskottet ske i form av en utvidgning och fördjupning av den nuvarande migrationsskrivelsen som lämnas i anslutning till budgetpropositionen. När det gäller asylområdet är det enligt utskottets mening viktigt att informationen återspeglar helheten i asylprocessen, från ansökan till verkställighet och återvändande, och därmed täcker verksamheten vid Migrationsverket och Utlänningsnämnden men så långt möjligt även övriga berörda myndigheter som polisen och utlandsmyndigheterna.

Vad utskottet anfört om ett förbättrat underlag för bedömning av behovet av och utnyttjandet av resurser för asylprocessen bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

I helhetssynen ingår således även verkställighet av beslut om avvisning och utvisning. Revisorerna påtalar att en snabbare verkställighet i vissa fall är en förutsättning för att asylprocessen skall kunna avslutas inom rimlig tid. Utskottet vill understryka vikten av att finna en lösning när det gäller utlännningar som inte kan återvända hem därför att hemlandet inte tar emot sina egna medborgare. Utskottet har tidigare behandlat motioner som tagit upp detta (se senast bet. 1997/98:SfU9) och då bl.a. erinrat om att det enligt Europakonventionen innebär en kränkning av de mänskliga rättigheterna att vägra en medborgare att komma till sitt land. Utskottet ansåg att det därför fanns anledning för regeringen och de tillämpande myndigheterna att särskilt uppmärksamma den besvärliga situation som uppkommer även för den som skall avlägsnas.

Som revisorerna anger finns ett samband mellan frågan om s.k. nya ansökningar och möjligheten att verkställa ett beslut om avvisning. Detta är också en fråga som Kommittén om ny instans- och processordning i utlänningsärenden (NIPU) har behandlat i sitt slutbetänkande Ökad rättssäkerhet i asylärenden (SOU 1999:16). Av betänkandet, som för närvarande bereds inom Regeringskansliet, framgår att det kan finnas praktiska hinder för verkställighet, exempelvis när det land dit avvisning eller utvisning skall ske vägrar att ta emot utlänningen. Kommittén, som anför att denna situation i dag inte är klart reglerad i lag, föreslår vissa ändringar i utlänningslagen.

Regeringen har just beslutat att tillkalla en särskild utredare med uppgift att redovisa hur bestämmelserna om avvisning till annat land i 8 kap. 5 § andra stycket utlänningslagen har tillämpats och vid behov lägga fram förslag så att lagen blir tydligare (dir. 2002:43). En fördjupad granskning av gällande rutiner skall också genomföras. Utredningen skall redovisa sitt uppdrag senast den 20 december 2002.

Riksdagens revisorer har även upprättat en informationsrapport, Avvisningar och utvisningar (2001/02:2), i syfte att belysa hur myndigheterna nor-

malt genomför och verkställer avvisningar och utvisningar samt hur kontrollen och uppföljningen av denna myndighetsutövning genomförs. Revisorerna har inte funnit stöd för att myndigheterna normalt verkställer avvisnings- och utvisningsbeslut på ett sätt som avviker från uppsatta regler och normer. Revisorerna har inte heller funnit indikationer på att kontrollen av verkställigheten är otillräcklig.

Utskottet anser sammanfattningsvis att revisorernas granskningsrapport innebär ett värdefullt underlag för det fortsatta arbetet. Som framgått ovan instämmer utskottet i många avseenden med de bedömningar revisorerna gjort. Vad utskottet ovan anført om ett förbättrat underlag för bedömning av behovet av och utnyttjandet av resurser för asylprocessen bör, som redan nämnts, riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Något tillkännagivande i övrigt med anledning av revisorernas förslag är inte påkallat. Därmed bifalles delvis revisorernas förslag.

Med vad utskottet anført är motion Sf23 i viss mån tillgodosedd. Något tillkännagivande i enlighet med motionen bör däremot inte göras, varför motionen avstyrks.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Förslaget

I Riksdagens revisorers förslag 2001/02:RR16 Uppehållstillstånd för asylsökande föreslås att riksdagen fattar följande beslut:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad revisorerna anfört under avsnitt 4.1 Tidsåtgång och reformaktiviteter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad revisorerna anfört under avsnitt 4.2 Resursfrågor och anslagsstruktur.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad revisorerna anfört under avsnitt 4.3.5 En årlig rapport om asylfrågorna.

Följdmotion

2001/02:Sf23 av Per Bill m.fl. (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om kortare handläggningstider i asylprocessen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ökad flexibilitet i anslagsanvändningen på asylområdet.